

figtsmæssigste Maade derved, at man foreslog Bevilget Lønning til en Lector i Chemi. Der er herved naturligtvis at tage i Betragtning, at vedkommende Embedsmand ikke vil faae den Lønning, som han maa have for at kunne opgive en anden Lærerstilling, nemlig som Lærer i Physik ved den kongelige militaire Højskole, men for at raade Bod derpaa, har man — det vil sige som en midlertidig Foranstaltning — foreslaaet, at der af den polytechniske Lærestalts Konto vil kunne udredes et midlertidigt Honorar til ham paa Grund af den nævnte Virksomhed ved samme. Det vil erindres, at det er en Grundsætning, at Professorer ved Universitetet tillige skulle udføre Forretninger ved den polytechniske Lærestalt; man har derfor ikke tænkt paa at give dette Tillæg som noget Permanent, men kun som noget Interimistisk, indtil man kan faae en Mand, der paa een Gang kan varetage begge Poster. Naar der ikke er stillet særligt Forslag om dette Honorar paa vedkommende Konto under den polytechniske Lærestalt, saa ligger det deri, at Udvalget har troet det unødvendigt, da der ifølge den stedsfundne Bevilling ved 2den Behandling maa antages at være Penge nok dertil. Jeg antager, at dette Punkt igjennem et særligt Lovforslag, som formodentlig snart vil komme til Forhandling her i Thinget, vil blive behandlet i den fornødne Detail, saa at Ministeriet i ethvert Tilfælde kan være beroliget i saa Henseende. — Forslaget under Nr. 14 angaaer det zoologiske Museum, som forleden blev omtalt her i Thinget; jeg antager ikke, at der kan være Noget til Hinder for at vedtage det. — Forslaget under Nr. 15 angaaer et Hyggeforetagende, som har en vis Betydning; det angaaer Sorø Academi. Det vil erindres, at Sorø Kirke — det er til Sorø Kirke, der tilhører Akademiet — er et af vore vigtigste nationale Mindesmærker. Denne Kirke, der hidtil har været holdt i en forfærdelig Stand, idet der endog er anvendt rundelige Midler for at holde den vedlige, er kommen ind under det særlige Syn, som er hjemlet ved den Lov om Kirkesyn, der udkom for nogle Aar siden. Dette særlige Syn, som selvfølgelig har seet paa denne Kirke med noget andre Øine end de mere almindelige Syn, har fundet, at der ved denne

Kirke er forskellige Mangler, som meget trænge til at afhjælpes, og har lagt en Plan for disse Manglers Afhjælpning, hvorefter der i Løbet af 3 Aar vil fordres, saavidt jeg husker, 31,000 Rd. til at sætte Sorø Kirke i den Stand, som synes pæsselig. — Denne Sag har været under en vidtløftig Forhandling i Udvalget, og man har fra Ministeriet begjæret de nærmere Oplysninger, som behøvedes, og navnlig Udskrifter af de Erklæringer, som Synet har afgivet. Nu maa jeg tilstaae, at disse Oplysninger, som saaledes ere meddeelte, ikke have været synderlig udførlige eller tydelige; man har ikke kunnet forviise sig om, at de af Synet begjærede Udbredinger virkelig beroede paa saadanne Brøstfældigheder eller aabenbare Mangler ved Kirken, at de bestemt kunde fordres opfyldte. Dette er ogsaa Grunden til, at Mindretallet i Udvalget har indstillet at nægte denne Sum. Fleertallet har dog troet ikke at burde gaae saa vidt, idet man nemlig vel har maattet indrømme, at navnlig flere af de Arbejder, der paatænkes udført i de to følgende Aar, s. Ex. Opførelsen af et Spiir, som ikke tidligere har været der, Indretningen af Barm- og Vælsningsapparat samt et Portal, ere saa løst og kort anlydende, at der maa fordres en nøiere Motivering deraf, førend Rigsdagen bevilger Penge dertil, men derimod har meent, at disse Forandringer ikke berøres af det Forslag, der er stillet for det følgende Aar, og at man derfor kan bevilge den Sum, der er foreslaaet i det nu forestaaende Finantsaar, uden derved directe eller indirecte at give sit Samtykke til de øvrige Bevillinger.

Fleertallet har fremdeles fundet, at der maaskee kunde være nogen Betænkelse ved at nægte den Sum, der er foreslaaet for det første Finantsaar, idet den største Deel af denne, idetmindste omtrent 7,000 Rd., er foreslaaet anvendt til Nedtagelse af Chorhøvelvingerne og en ny Opmurning af samme, hvilket Forslag, saavidt man kunde skjønne, maatte beroe paa en Mangel paa Sikkerhed ved disse, som vi have frympet os ved at betvivle, skjøndt dette af Synet ikke er sagt med saa sikke Ord, at man ganske har kunnet erkjende, at en saadan Brøstfældighed virkelig var tilstede. Sagen er den, at disse Høvelvinger hænge sammen med Træ-